

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek

N^{ro} 23.

26. Lutego 1819.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — Najjaśniejszy Pan raczył JW. Jana Hrabiego Krasieńskiego, właściciela dóbr i Członka Stanów Galicyjskich zaszczyścić godnością Swoiego rzeczywistego Radcy tajnego, w którym charakterze złożył w ręce N. Pana d. 7. Lutego zwyczajną przysięgę.

Państwo Zmigrod w Cyrkule Jasielskim ofiarowało 120 ZR. w W. W. na polepszenie utrzymania Jana Poposzczaka szeregowego inwalida, zostającego w Instytucie inwalidów w Peszcie.

Z Wiednia d. 14. Lutego. — Uroczystość narodzin Najjaśniejszego Cesarza, najmłodszeźwego Monarchy naszego odprawiła się dnia onegdajszego w kościele Metropolitalnym S. Szczepana przez zwykłe nabożeństwo, na którym zgromadzeni licznie Urzędnicy Stanu wszelkiego stopnia, i obywatele Kraiu wszelkiej klasy stali do Najwyższego pobożne modły i prosby o błogostawieństwo i trwałość Jego oycowskiego Panowania, niemniej o szczęśliwe odbycie podróży podjętej teraz w dalekie przyjacielskie Kraie. Pojedyncze osoby święciły ten dzień wysoki, czynami dobroczynności i tylko w wewnętrznem uczuciu. W wilię tego dnia w wieczor, odśpiewano we wszystkich teatrach Stolioty hymn narodowy: „Boże utrzymuy Cesarza Franciszka“ z iednymyślnem uczuciem czci i miłości. — W wilię urodzin N. Cesarzowej, śpiewano w wieczor na obu teatrach hymn narodowy: „Boże utrzymuy Cesarza Franciszka“ którego ostatnia strofa zastosowana była do Najjaśniejszey Monarchini. Zewnątrz teatru było oświecone, i na obu teatrach grano wieczorem nowe sztuki, stosowne do tej uroczystości.

Według najwyższego rozporządzenia wdział Dwór żałobę dnia 27. Lutego za N. Karola IVgo Króla Hiszpańskiego, która trwać będzie ze zwykłemi odmianami przez sześć tygodni, t. i. gruba, do dnia 2go, a cienka do d. 30. Marca 1819 włącznie.

Jego Królewicowska Mość Xiążę Antoni

Saski, wraz z Małżonką Swoią Jey Cesarzowicę, Mcią Arcy-Xiężniczą Teresą i Siostrzenicą, Xiężniczą Amalią Saską, przemocowali d. 7. b. m. w Judenburgu, na drugi zaś dzień przyjechali do Klagenfurtu, z kąd po odbytym noclegu, puścili się Wysocy Goście rano w dalszą podróż do Florencyi.

N. Cesarz i Król raczył najtęskawiej przyjąć prośbę o uwolnienie od urzędu Hrabiego Józefa Erdödy, Król. Węgierskiego W. Kancelerza, za to własnoręcznym najwyższym listem Swoim z d. 2. Lutego, mocą którego oraz raczył N. Pan mianować go Ministrem Stanu i konferencyi, życząc mu między innemi zasłużonemu wypoczynkiem zupełnego odzyskania zdrowia, pracami nadwierzęzonego, i zachowując Sobie nazawsze w razach potrzeby użycie iego światła i doświadczenia, których dał dowody.

N. Pan raczył Ignacego Barona Stürmera, Swoiego Radcę tajnego i byłego Internunoyiusza przy Porcie Ottomańskiej, mianować Radcą Stanu i konferencyi, oraz Przelozonym drugiego Oddziału nadwornej tsynej Kancelaryi Stanu.

N. Pan raczył Tłómacza i Radcę nadwornego de Hammer, przez wzgląd na iego zasługi pobbzone tak dla nauk, iako i w zawodzie Urzędnika Stanu, ozdobić krzyżem kawalerskim Ces. Austr. orderu Leopolda.

Dnia 5. Stycznia przybył z Rzymu do Wiednia Xiążę Kaunitz, C. K. Posel przy Stolioty S.

Gazeta wychodząca w Laybachu umieściła C. K. Patent, mocą którego Xięztwo Kraiu otrzymało znowu swoią Stanową konstytucyję. Stany składają się z Duchowieństwa, Magnatów, Szlachty i Miast C. Królewskich, każdy Stan składa osobną ławkę.

Wiadomości zagraniczne.

N i e m c y.

Zgromadzenie Stanów Bawarskich zatrudniło się dnia 8go i 9go Lutego wyborami

niektórych jeszcze Wydziałów swoich. W dniu 9tym Izba Radców Państwa złożyła Królowi adres podziękowania za swą miłą przy zagaieniu Seymu. Dnia 10go Izba Deputowanych rozprawiła nad pytaniem, kiedy posiedzenie publiczne w tajne zamienić się powinno? W ciągu tych spraw weszli Ministrowie, a Minister sprawiedliwości przedłożył Izbie projekt względem praw hipotekalnych, po czem ciągnięto dalej pierwsze rozprawy, lecz nie zgodziwszy się, przystąpiono do porządku dziennego. — Dnia 3go Lutego odbyło się w Stuttgardzie pierwsze posiedzenie Komisji wyznaczonej do spraw Stanów Wirtemberskich. Tegoż samego dnia wyjechał z Stuttgardu do Rzymu Baron Schmitz-Grolenburg, Deputowany Wirtemberski do ułożenia konkordatu dla niektórych Państw Związku Niemieckiego. Ma on w Freiburgu zjechać się z Deputowanym wspólnie Baronem Türkheimem. — Dnia 17go Stycznia obchodzono w Dreźnie z wielką uroczystością jubileusz 50 letniego małżeństwa NN. Królestwa Ichmość Saskich. — W W. Xięztwie Badeńskiem zaczęły się już także wybory Deputowanych. Rozporządzeniem W. Xięcia Badeńskiego z dnia 30go Stycznia oznaczone zostały prawne stosunki świeckich cywilnych urzędników Stanu, stosownie do zapewnienia danego w Konstytucji. W ciągu miesiąca Lutego miano przez publiczną licytację sprzedać 11 kłie zwierzęta, znajdujące się w menażeryi w Karlsruhe. — Uniwersał W. Xięcia Weimarskiego z dnia 29go Grudnia r. z. zniesiono pospolite ruszenie, a na to miejsce mają przywrócone być milicję krajową. Każdy kto służył przy pospolitem ruszeniu, może sobie nadal ten mundur, jako znak honorowy. — Dnia 21go Stycznia zmarła w Homburgu po krótkiej chorobie, owdowiła Xiężna Magdalena Zofia Anhalt-Bernburg-Schaumburg, urodzona Xiężniczka Solms-Braunfels w 77ym roku życia swojego. — W Lipsku zkonfiskowano egzemplarze drugiego ćwierćrocznego zeszytu pisma czasowego Doktora Saulta Aschera, pod tytułem: „Sokół“ W piśmie tem zawierał się artykuł, bardzo nieprzyzwyczajony: „O losie, jaki czeka religię Chrześcijańską.“ — Do Hamburgskiego Towarzystwa, zawiązanego celem działania przeciwko rozbójnikom morskim, przyłączyło się niedawno kilkunastu ludzi najsławniejszych i najsłynniejszych, a tak spodziewają się, że przeciw pomienionemu złemu, wnet działać będzie jak najdzielniej Towarzystwo ze wszech miar liczne i szanowne. — P. Koebue miał otrzy-

mać powód do wyniesienia się z Niemiec i powrócenia do Estlandyi. — Słychać, że małżonka Józefa Bonapartego, na przysługą wiosnę wyjedzie do Ameryki. — Z Frankfortu donoszą, że Hrabia Las Cases wydał niedawno dziełko pod tytułem: „Projekt prosby do Parlamentu Angielskiego“ w którym usiłuje skłonić Naród Angielski, aby dał Napoleonowi wolność mieszkania w Anglii lub w Ameryce północnej.

Stany Hannowerskie zaczęły na nowo w dniu 1wszym Lutego posiedzenia swoje odroczone w Grudniu r. z. — Z Hanoweru donoszą: „Wszystkie urzędnicy Rządu Hannowerskiego dążą do tego, aby zwrócić do Kraju naszego handel, który z powodu tak uciskających względem samego przechodu ustanowień cłowych w Holandyi i Niderlandach i nowego systemu cłowego Pruskiego, zdaje się odwracać od brzegów Niderlandzkich i Pruskonadreńskich. Budują teraz gościniec przez łonia Lüneburskie, i dla utrzymania przedszego związku, niemniej ku wygodzie podróżnych, zakładają wszędzie powozy pocztowe (Diligence). Ścisłe stosunki Hanoweru z W. Brytanią, utrzymują się przedziwnie; i coraz więcej uczemy się cenić przezorną i daleko sięgającą politykę Anglii, która podczas Kongressu Wiedeńskiego, utrzymywała stale samostwość i niepodległość miast Hanzeatyckich i Frankfortu, dla utworzenia sobie we wszelkich stosunkach drogi do prowadzenia handlu z Niemcami, i zapewnienia składów na swoje towary. Główny gościniec handlowy, dla pędów rękodzielniczych i osadniczych, które prowadzone być mają wewnątrz Niemiec, idzie już teraz przez Hamburg, Hanower i Frankfort nad Menem, nie naruszając Niderlandów i Renu, a podając przy obecnych okolicznościach kupcom tyle korzyści, iż nie mają przyczyny obawiania się, aby handel inny wziął obrót. Zaprowadzona w Królestwie Hannowerskiem taryfa cłowa, ułatwia oraz wszystkie przeprowadzania towarów na tem gościńcu, ponieważ opłata cłowa składa się podług ceterorum, czyli jedynie podług wagi, bez względu na jakość (qualité), gdy tym czasem w Prusiech opłacać muszą cło od ciężaru, według różnaitości i gatunku towarów.“

Gazeta Wirburgska umieściwszy list satyryczny, pisany jakoby od pewnego Szlachcica, a zaczynający się temi słowy: „Nasze prerogatywy miałyby ustać? Cha-cha-cha! etc.“ — otrzymała od Rządu Bawarskiego napomnienie w którym wyrażono: „Lubo autorom nie

złronno jest karcie nadmierne rozszczenia osób pojedynczych, przez ironię i satyrę, a jeszcze lepiej, przez zasadne roztrząsanie; wszelako niedziąca jest rzeczą widzieć, aby Stan w Państwie uznany, i odznaczający się szczególniejszemi prerogatywami, obwinianym był w ogólności o podobne rozszczenia, i na sztych wystawianym. Większa nierównie część Szlachty w owym obwodzie, w którym gazeta Wirzburgska wychodzi, z godną szacunką rezygnacyą nieśta ofiary, iakich wymagały od niey czas i zmienione stosunki polityczne. Lecz chociażby w niektórych osobach pojedynczych pozostało jeszcze przykre uczucie konieczności niesienia tych ofiar, albo pragnienie powrotu dawnych przywilejów i prerogatyw korzystnych jeszcze utłumionem nie było, przecież nie może to być przedmiotem publicznego a detkliwego targnienia się na cały Stan w ogólności. Rząd ostrzega przeto redakcyę od umieszczania podobnych artykułów, bądź to nadesłanych, prawdziwych, lub wziętych niby to z innych dzienników; albowiem sława całego Stanu powinna być tak nietykalną, iak sława osób pojedynczych. Niniejsza nagana ma być umieszczona w gazecie etc. etc.“

Gazeta Frankfortska zapełniła kropkami owe miejsca, w których iey cenzura co wymagała; chcąc na to zwrócić uwagę Publiczności. Za to o rzymała od Policji nagane z rozporządzeniem, aby na przyszłość w miejsce wymazanych przez cenzurę textów nie kładła kropek lub kresek, lecz aby starała się złączyć nieznacznie sens przerwany, pozostające zaś z tego powodu próżne miejsca innemi od cenzury dozwolonemi artykułami zapełnić. — To rozporządzenie ogłosiła rzeczona gazeta w gazetach Mogunckiej i Wiesbadeńskiej tym celem, aby iey czytelnicy wiedzieli, komu przypisać winę, jeżeliby w niey niekiedy dla zapełnienia miejsc od cenzury zmazanych umieszczone były miały texty, nie mające związku, lub niedorzeczne i nieznaące wiadomości.

Gazeta Wiedeńska umieściła co następuje: „Pisma publiczne nadmieniali o rozporządzeniu wyszłym w Państwie Hesskiem, względem Cenzury książek i dzienników, pozwalając sobie sądzić o takowem, nie znając go może dokładnie. Najlepiej sądzi o niem Publiczność, której udzielamy niniejszem rzeczone rozporządzenie, składające się z następujących trzech punktów. §. 1.) Drukarze znajdujący się w Kraiu naszym, nie mogą żadnych książek a i pism wytłaczać, bez poprzedzającej cenzury, równie iak i księgarze kra-

iovi nie mogą bez uprzedniego pozwolenia puszczać między Publiczność książek wyszłych za granicą, a tyozących się Państwa Elektorsheskiego. Nasza przeto Kommissyia cenzury ściśle ma czuwać nad tem, aby żadne pisma drukowane w Kraiu, nie zawierały nic takiego, coby było z uszczerbkiem Religii Chrześcijańskiej, obyczajów i konstytucyi, lub coby nadwieraćć mogło dobre stosunki trwające z obcemi Państwami. Pisarze równie iak drukarze i księgarze, którzy okażą się winnymi, doniesieni mają być natychmiast Urzędowi fiskalnemu, który niezwłocznie przedsięwziąć ma śledztwo, i przełożonemu Rządowi zdać w tej mierze sprawę z załączeniem aktów, aby winni prawnie ukaranymi zostali. §. 2.) Podobnież Kommissyia cenzury naszey uważać ma troskliwie na pisma drukowane za granicą, i wskutku tego przegłądać pilnie każdego iarmarku spis książek przywiezionych, książki, któreby zdawały się iey szkodliwemi zaznaczyć, treści ich ściśle dochodzić, a jeżeliby okazały się niebezpiecznemi, zakazać ich sprzedaż w Kraiu, iakoteż zuaydujące się exemplarze w księgarniach i bibliotekach pożyczalnych, konfiskować. §. 3.) Szczególniejszą uwagę zwrócić ma nasza Kommissyia cenzury na dzienniki i gazety wychodzące w Niemczech. Żądamy od niey w tej mierze największej pilności, aby o tych dowiadywała się, i wszystkie pisma czasowe i dzienniki — których wydawcy i uczestnicy okazują zamiary rozszerzać szkodliwe opinie, wzbudzać niezadowolowanie w Poddanych, co do istnących urządzeń krajowych, rozszerzać zdania przywłaszczające i krytyki o czynnościach Monarchów i przedmiotach zarządu krajowego, albo też złośliwie działać w ogólności na umysł ludzi z uszczerbkiem powszechney powymślności, — zabierała nayskwapliwiej na Skarb, i poczyniła potrzebne urządzenia do niezawodnego przeszkodzenia ich obiegowi w Kraiach naszych.“

Rozporządzeniem W. Xiążęcia Heskiego z d. 20. Września 1817 nakazano było wszystkim Poddanym W. Xiążątwa 1.) iż chcący poświęcić się naukom akademickim, wywieść się mają o zdolnościach, formalnemi zaświadczeniami Gynnazyium krajowego, w którym się uczyli, albo też złożeniem examinu w Uniwersytecie krajowym; 2.) że w krajowym Uniwersytecie w Giessen strawić muszą przynajmniej dwa (a minimumie pierwsze) lata na nauce akademickiej i 3.) iż jeżeli chcą dostąpić stopnia akademickiego iakiego fakultetu, takowy otrzymać mogą tylko z Uniwersytetu krajowego. Rozporządzenia te rozciągnione

teraz na cały terazniejszy obwód W. Xięztwa.

Bracia de Eschwege, którym odebrano władzę Sądową patrymonialną, chcieli zanieść skargę przeciw Xięciu Elektorowi Heskiemu, lecz Sądy odrzuciły ją. Powody umieszczone w dekreście Sądu appellacyjnego Heskiego zawierają między innymi: „iż mogli byli szukać opieki u Sądów Rzeszy przeciwko prawom krajowym, które uważali się naruszonymi byź w swoich prawach; że atoli władza tych Sądów nie przeszła na Sądy krajowe, że przeto wyłącznie rozpoznaniu Panującego zostawiona jest moc prawnego rozporządzenia względem tego, co uważa potrzebnem do osiągnięcia celu zgodnego z interessem Państwa.“

Prusy.

Gazety Berlińskie napełnione są opisami uroczystości, które odprawiały się w Berlinie dnia 18. i 24. Stycznia, podczas festynu koronacyi i orderu, przy czem w dniu 18szym kilkanaście osób ozdobionych zostało orderami czerwonego orła i żelaznego krzyża; w dniu zaś 24tym po skończonych uroczystościach z rozkazu Królewskiego, dwudziestu właścicieli znaków honorowych z sierżantów i szeregowców osady Berlińskiej na cztę Królewską wezwano. — W skutku Królewskiego listu Gabinetowego wydanego pod dniem 31. Grudnia r. z. zaczęły się zupełne posiedzenia Pruskiej Rady Stanu dnia 5. Stycznia, pod Prezydencyją Ministra Barona Altensteina, jako Zastępcy Xięcia Kanclerza Stanu, gdzie zajął miejsce Minister Hrabia Bernstorff, tudzież nowomianowani Rady Stanu PP. Raumer; Behnauer i Hagemeister wprówadzeni zostali. — Nadreńskie Prowincje Pruskie mają otrzymać nowe prawodawstwo, tymczasem poczynił Król niektóre odmiany w dotychczasowem urzędzeniu Sądownictwa. — Stosownie do nowego urzędzenia cłowego ustanowiono w Prowincyach Pruskiej, zachodnio-Pruskiej, Brandeburskiej, Pomorskiej, Śląskiej, Polskiej i Saskiej, jako wchodzących teraz do związku podatkowego, 43 głównych Urzędów cłowych i Urzędów poborowych pierwszego rzędu. — Roczniki kościelne i szkolne Protestantów Śląskich umieściły poniższą odpowiedź, daną na doniesienie Rządowi Pruskiemu o dwóch Chrześcijanach, które chciały przejść do religii Żydowskiej: „Ponieważ w kościelnych ustawach Żydowskich żadna odmiana dotychczas przedsięwzięta nie jest, Ży-

dzi zaś nie są przyjęci jako sekta religijna, lecz jako szczątki Narodu rozproszonego, którym osobistego wykonywania religii narodowej dozwolono, przeto dane im dozwoienie nie rozciąga się aż tak daleko, by przyymowaniem Chrześcijańskich prozelitów rozmnażać się mieli etc. etc.“ — Pruska gazeta Stanu ogłosiła, że wieść o rozporządzeniu względem małżeństw różnego wyznania i względem ich dzieci (na wiarc innych gazet także i w numerze 32/16 gazety naszej umieszczona), jest bezzasadną wcale. — Taż sama gazeta umieściła: „Gazety krajowe i zagraniczne nie przestają niepokolół umysłow proreklamami do zamian Kraiów, które przypisują Prusom. Prosta prawda jest, że Rząd nasz myśli iedynie o spokojnem utrzymaniu swojego stanu posiadłości.“ — Taż sama gazeta sprostowała podanie iednego z pism publicznych, względem otatu woyskowego w ten sposób, że takowy nie 33, lecz tylko 22 milionów talarów kosztuje. — Ucichęło znou o zmniejszeniu woyska stojącego. — W roku zeszłym dwaj kandydaci Teologii w Goarze przez nadużycie władzy woyskowej skazani zostali na areszt 14 dniowy. Z tego powodu stawiono Maiora przed Sąd woienny, a teraz potwierdził Król wyrok, mocą którego Maior na gmiiesięczne więzienie w twierdzy i na oddalenie od pułku obrony krajowej, ieden zaś Porucznik jako podżegacz na areszt ośmiodniowy skazani zostali. — Zdanie się byź rzeczą pewną (pisze iedna z gazet Berlińskich), że pewien Brat Katelicki w W. Xięztwie Poznańskiem złożył swoy urząd i uda się do Rzymu dla wstąpienia do Zakonu Jezuitów, w którym już dawniej zostawał.

Szwecya i Norwegia.

Dnia 26. Stycznia obchodzono w Sztokolmie uroczyscie rocznicę narodzin Królewskich. W teatrze grano allegoryczną sztukę, wziętą z najstarożytniejszych powieści północnych, pod tytułem: Baldur. Ubiory i dekoracye kosztowały 30,000 talarów. — W kalendarzu Państw Szwecyi i Norwegii na rok 1819 wykazany jest Dom Królewski iak następuje: Król Karol XIVsty (Jan), w 55tym; Królowa Eugenia Bernhardyna Dedyderya, w 38mym; Xiężę Następca Józef Franciszek Oskar, w zostym; Xiężniczka dziedziczna Zofia Albertyna, w 66tym roku życia. — Gazeta Sztokolmska ogłosiła, że wieść, iakoby Rząd Szwedzki sprządał chciał wyspę S. Bartłomieja, jest bezzasadną.